

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12T/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010934
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122010934.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému R. Z., nar. XX. XX. XXXX, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 08. 08. 2022, takto

rozhodol:

Obžalovaný

R. I v G. č., nar. XX. XX. XXXX vo M., trvale bytom M.
Y., Y. XXX/XX, adresa na doručovanie D., D. XX,

uznáva sa za vinného, že

v dňoch 04. 11. 2021 a 05. 11. 2021 v Trnave, v priemyselnom areáli na ul. Cukrová č. 10, sa pokúsil odcudziť tam voľne položenú oceľovú konštrukciu určenú na stavbu haly o rozmere 12 x 60 m takým spôsobom, že v čase približne od 12.54 hod. do 15.00 hod. dňa 04. 11. 2021 si zabezpečil nákladné vozidlo na jej prepravu, ktoré v tomto čase prišlo na dané miesto, avšak vzhľadom na veľkú váhu a rozmery oceľovej konštrukcie nebolo možné konštrukciu na dané nákladné vozidlo naložiť a následne po zabezpečení nákladného vozidla primeraného na prepravu oceľovej konštrukcie sa v čase o 7.55 hod. dňa 05. 11. 2021 opätovne dostavil na uvedenú adresu aj s predmetným vozidlom, kde bol následne obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku pracovníkmi Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave a k naloženiu konštrukcie neprišlo, pričom v prípade dokonania skutku by uvedeným konaním spôsobil majiteľovi Antonovi Mackovi škodu krádežou v celkovej výške 31.000 Eur,

t e d a

sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí ním značnú škodu, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

č í m s p á c h a l

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ustanovuje skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona sa obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 03. 05. 2022 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obvineného R. Z. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom a právnom základe bližšie tam špecifikovanom.

Súd na prejednanie veci nariadil hlavné pojednávanie, ktoré so súhlasom obžalovaného a prokurátora vykonal v neprítomnosti poškodeného, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava a po oboznámení nároku poškodeného na náhradu škody bol obžalovaný R. Ivanič poučený o tom, že môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, a zároveň bol poučený o ďalšom postupe a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 4 až 8 Trestného poriadku.

Obžalovaný R. Z. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom na všetky súdom položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Následne prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky tohto trestného činu, keď na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo len k výroku o treste.

Po prijatí vyhlásenia súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného, t. j. odpisu registra trestov a lustrácií z generálnej prokuratúry, z databázy súdov a z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný R. Z. má celkom 5 záznamov za rôznorodú trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/90/2021 zo dňa 30. 04. 2021, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 1.200 Eur, pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 3 roky.

Z lustrácie z generálnej prokuratúry ako aj z lustrácie z databázy súdov vyplýva, že voči obžalovanému nie je v súčasnosti vedené ďalšie trestné stíhanie.

Z lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný R. Z. sa dopustil celkom 8 priestupkov, z toho 5 priestupkov na úseku cestnej premávky, 2 priestupky majetkovej povahy a 1 priestupok proti verejnemu poriadku.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Rovnako súd kládol dôraz na to, aby trest postihol iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Rovnako prihliadol aj na to, do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona).

Rovnako súd v zmysle § 34 ods. 5 Trestného zákona prihliadol aj na to, do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov, t. j. ide o zločin.

U obžalovaného súd vzhliadol prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a jednej prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že u obžalovaného nie je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody, preto súd ukladal trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda v rozmedzí 3 roky až 10 rokov.

Súd skúmal okolnosti uvedené v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 1 Trestného zákona a zistil, že v prejednávanom prípade nie je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Práve naopak, odôvodnené je uloženie podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, čo súd vyvodzuje najmä z okolností prípadu, keď je zrejmé, že významnú úlohu v konaní obžalovaného zohrala situácia, v ktorej sa obžalovaný ocitol po tom, ako kvôli ochoreniu COVID-19 prišiel o prácu a snažil sa nejakým spôsobom prežiť.

Súd je presvedčený, že aj uloženie trestu s podmienečným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu a primeraných povinností a obmedzení je trestom, ktorý je spôsobilý výchovne pôsobiť na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho osobu, doterajší život a

prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu. V tejto súvislosti súd poukazuje na postoj obžalovaného na hlavnom pojednávaní, keď sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Do pozornosti súd dáva aj tú skutočnosť, že obžalovaný sa stará o svoju matku, ktorá je chorá a vyššieho veku, vychováva 5-ročnú dcéru spolu so svojou partnerkou, ktorá pracuje na polovičný úväzok, a uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by malo značný vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby, čo by bolo v rozpore s ustanovením § 34 ods. 3 Trestného zákona.

Záujem na uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody by neúmerne prevyšoval následky, ku ktorým by jeho uložením došlo. Optimálna miera represie závisí od konkrétnych okolností každého prípadu, pričom nielen príliš mierny, ale aj príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale demoralizuje. Nie je možné povýšiť generálnu prevenciu nad individuálnu. Zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmieneného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienečný trest odňatia slobody (uznesenie NS SR, sp. zn. 6To/8/2013 zo dňa 25. 09. 2014).

Vzhľadom na uvedené súd výkon uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, t. j. na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, podmienne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, t. j. na samej vrchnej hranici, a zároveň obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Takto určenú dĺžku skúšobnej doby považuje súd za primeranú okolnostiam, za ktorých obžalovaný trestný čin spáchal.

Obžalovanému súd zároveň ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, a to z dôvodu, aby sa obžalovaný naučil zvládať náročné životné situácie, uvedomil si následky páchania protiprávnej činnosti a eliminoval tak možnosť ďalšieho jeho zlyhania.

Takto uložený trest súd považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za nutný a súčasne zákonný a primeraný, nakoľko v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Súd považuje v tejto súvislosti za dôležité poznamenať, že ustanovenie § 34 ods. 2 Trestného zákona určuje zákonný mantinel výmery trestu podľa zákonných znakov konkrétneho trestného činu, avšak o konkrétnej výmere trestu v rámci jeho primeranosti, ktorá bude zodpovedať všetkým zvláštnostiam konkrétneho prípadu, rozhoduje súd.

Pretože poškodený AQ. si náhradu škody neuplatnil, nebolo potrebné o nároku na náhradu škody rozhodovať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené

tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Odvolanie má odkladný účinok.